

Izdal se je. Gospa, kateri je mož-lovec prinesel dva zajca z nedeljskega lova: »Ti, enega bom pa dala sestri!« — Mož: »Ja, kaj še! Sestra si ga lahko sama kupi!«

Srečen mož! On: »Povej, zakaj si vendar tako huda name?« — Ona: »Ne vem, sem že pozabila! Ali odpustim ti pa vendar ne!«

Ni bil rojen. Učitelj: »Kdaj si bil rojen?« — Učenec: »Jaz sploh nisem bil rojen, imam mačeho!«

Lepe sanje. Obtoženec, ki je imel sedeti deset let v zaporu, je po prvi noči nagovoril paznika: »Gospod, že prvo noč sem imel tako lepe sanje!« — »No?« — »Sanjalo se mi je, da mi je novi gospodar stanovanje odpovedal, da se moram takoj izseliti!« — »Hm!«

Dobro zdravilo. Kmet: »Torej vi pravite, da to zdravilo v resnici pomaga?« — Lekarnar: »Čisto gotovo, kdor je kupil eno steklenico, gotovo ni več prišel po drugo!«

Garancija. Tat, ki je ukradel uro in je bil nato obsojen na dve leti ječe, je dejal sam pri sebi: »Pa sem bil le neumen, da sem ukradel ravno to uro, ki je imela listek: »Dve leti garantirano!« Zdaj pa imam dve leti zapora!«

Praktično. Razprodajalec časopisov: »Zagonetno! Interesantno! 50 žrtev!« — Neki gospod kupi časopis in vidi, da ni ničesar takega notri, pa ga prime: »Kaj vpijete, da je 50 žrtev?« — Razprodajalec: »Pa jih je! Pred vami sem že 50 ljudem prodal časopis, vi ste 51. žrtev!«

Lažnjivca. Mama: »Franček, zakaj pa se ne igraš s tem pridnim dečkom?« — Franček: »Nočem, on je lažnjivec.« — Mama: »Kako to?« — Franček: »Vprašal sem ga, koliko bratov ima, pa je dejal, da enega. Potem pa sem vprašal njegovo sestrico, koliko bratov ima, pa je rekla, da dva!«

Sreča v nesreči. Družina se je pripeljala z avtom na polje in ga pustila na cesti, da se je vlegla v senco. Po kratkem odmoru pride nazaj na cesto, ali avta ni bilo. Mali sinček je hitel naprej okrog po ovinku in se je vesel vrnil: »Mi imamo pa srečo v ne sreči! Tat, ki se je hotel z avtom odpeljati, je zavozil v skalo in ni mogel naprej, ker se je avto razbil!«

Razgovor o vojnem dobičkarju. Prvi: »Glej, tale človek je prišel v naš kraj med vojsko in je imel le eno srajco! Zdaj pa ima milijon!« — Drugi: »Kaj pa rabi milijon srajc?«

Ni vedel, da je tajnost. Prvi brivec: »Kaj praviš ti okrog ljudem, da sem jaz bedak?« — Drugi brivec: »Oprosti, nisem vedel, da je to ljudem — kaka tajnost.«

Sreča. Prvi prijatelj: »Torej ste se poročili! Ali ste srečni?« — Drugi prijatelj: »Da, moja žena je srečna, jaz pa sem poročen!«

V šoli. Učenec tovarišu: »Ti, naš učitelj je osel!« — Učitelj, ki je ravno izpraševal: »No, le na glas povej in pogumno, saj morda imaš prav!«

Pregled domače naloge. Oče povpraša sina: »Janez, si že napisal

nalogo? In če si jo napravil boljše, kakor zadnjič?« — Sin: »Sem, oče, saj mi je maček pokazal, kako naj pišem!« — Oče: »Ne boš se norčeval, smrkolin, ne, bom ti pa jaz pokazal še enega mačka!« Pri tem mu prav krepko nategne uho. — Sin pa se med cmerenjem opravičuje: »Pojdite, pa vprašajte gospoda učitelja, oče, da se moj šolski sodrug piše Maček!«

Ni prav razumel. Žena: »Kaj ne, pojem lepši nego vsaka?« — Mož: »No! Da! Resnica, poješ kakor kaka sraka!«

Še pri nas! Naš Franček-pijanček je bil nekoč v Italiji. In tam so mu dali piti najboljšega vina, ki ga imenujejo »Kristusove solze«. Ko ga je naš Franček poskušal in se spomnil domačega vina, je pobožno vzdihnil: »O, ko bi se Kristus še pri nas razjokal!«

Zanimivosti

Zopet potres v Korintu. Pred nekaj tedni je razdjal silen potres znamenito mesto Korint na Grškem. Nekaj časa je bil mir pred potresnimi sunki v Korintu, dne 31. maja pa je potresel potres ostanke mesta s tako silo, da se jo porušilo vse, kar je preostalo po zadnjem hudem potresu. Vojaštvo, ki je bilo zaposleno, da pozida ruševine, je moralo pobegniti pred silovitostjo potresa. Nikdo se ne upa več v Korint.

Bencin eksplodiral. V parni pralnici Kiraly v Budimpešti se je pripečila v četrtek, dne 31. maja, usodna eksplozija bencina. V barvilnici pralnice se je iz doslej neznanega vzroka vnel razlit bencin. Plamen je takoj objel tri sode bencina, ki so eksplodirali s strašnim pokom. Trije delavci so dobili pri tem smrtnonevarne opekline, 15 pa jih je bilo težko ranjenih. Gasilcem se je šele čez več ur ob lastni življenjski nevarnosti posrečilo zadušiti ogenj in pravočasno odstraniti ostale bencinske sode.

Kamnica. Nekdaj so v naši fari imeli rdeč karji (socialdemokrati) precej pristašev. Pa tekem časa so tudi pametni delavci in viničarji spoznali, da ta stranka ne zna prav nič drugega nego hujskati in gojiti sovraštvo. Socialisti so v Mariboru in okolici že več desetletij, ali niti ene male stvari še za ubogo ljudstvo niso naredili. Socialistov tudi nikjer ne marajo. To so najslabši ljudje. Vse kaj drugega je naša poštena Slovenska ljudska stranka. Ona je spoštovana in povsod upoštevana. Naša stranka ne skrbi samo za kmeta, ampak tudi za delavca in za obrtnika. Mi sami vidimo, kak lep red je sedaj v Mariboru, ko imajo na mariborskem magistratu pristaša SLS dr. Juvana za župana in ima naša stranka tam večino. Delavci najdejo tam zasluzka, obrtniki tudi. Lani je mestna občina mnogo zidala, letos pa še več. Denarja za nad 70 novih hišic za delavce so »klerikalci« spravili. Rdečkarji pa zidajo samo z besedami in z lažmi. Po ulicah se dela, Meljsko predmestje se preuredi in vse je lepo, kar naši vzamejo v roke. In okrajni zastop izvršuje v naši fari

dvoje velikih del. Iz Bresternice zida novo cesto k Sv. Križu, kar je velikega gospodarskega pomena in tukaj v Kamnici sami tudi delajo na preložitvi strme ceste pri posestvu č. št. šolskih sester. Vsaj nekaj delavci zaslužijo. Kje pa socialisti znajo kaj takega napraviti. Sama laž in neumnost jih skupaj drži. Radi tega bomo pa Kamenčani tudi ostali zvesti naši SLS.

Radvanje pri Mariboru. Prostovoljna požarna bramba v Radvanju pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 10. junija, ob treh popoldne v gostilniškem vrtu g. Krajca (vulgo Starnic) v Spodnjem Radvanju veliko spomladansko veselico. Čisti dobiček te prireditve je namenjen skladi za nabavo avto-turbinske brizgalnice. Dobrotniki in prijatelji požarne brambe se k tej dobrodelni veselici uljudno vabijo! Avtozveza od Velike kavarne do veselicega prostora.

Sv. Rupert v Slov. gor. Na sedmini blagopokojne Marije Petrič v Gornji Voličini se je nabralo za kruh sv. Antona 100 Din v dobro afrikaniskim misijonom. Darovalcem prisrčna hvala, rajni pa, ki je bila vzor-žena, bodi Bog za njene blage čine bogat plačnik! Večna luč naj jej sveti!

Sv. Trije Kralji v Slov. gor. V spomin 700-letnice naše škofije se vrši v naši romarski cerkvi v četrtek, petek in soboto dne 14., 15. in 16. junija slovesna tridnevna v čast presv. Srcu Jezusovemu, ki jo bosta vodila kapucin č. p. Žiga in frančiškan č. p. Julij.

Hajdina pri Ptuj. Katoliško bralno društvo priredi v nedeljo, dne 10. junija, popoldne po večernicah v Društvenem domu dr. Krekovo igro »Turški križ« v štirih dej.

Marija Snežna. Pri nas smo popolnoma opustili samostojno ali Radičovo stranko. Pred par leti smo še mnogi verjeli Radičevim, Pučeljem ter Lipovšekovim farbarjam. Spoznali smo, da je vse skupaj, kar nam ti ljudje pridigujejo, sam lal-fal. Še niti ene same male stvari, ki bi kaj koristila kmetu, nam niso naredili, ko so bili s svojim Radičem in Pučeljem zadnji dve leti na vladi. Vedno več davkov so nam naložili in vse je šlo na slabše. Pri samostojni »Panoniji« in Mermoljevih slivah smo mnogi pošteno »gor plačali«. Nič boljši niso Goriškovi samostojni demokrati. Vsi, ki smo bili pri propadli Rajfajzнови posojilnici, vemo, kako nam je nekdo kožo dol vlekel. In tisti gospodje, ki nam na meji pri Gornjem Cmureku pri mostu in še na drugih krajih delajo toliko neprilik in krivic, so tudi po ogromni večini pri Goriškovi samostojnodemokratski stranki. Mi Snežničarji se raje držimo našega starega znanca »Slovenskega Gospodarja«, ker nam vsaj resnico pove. »Jutro« in »Domovina« pa bi itak umrla če ne bi smela več lagati. — Odobravamo tudi politiko SLS, ki je proti vsaki novi vojski. S sosedi, posebno z Nemci, pa tudi z Italijani, si moramo biti dobri. Samostojni demokrati in Radičevci pa naj zberejo svoje orjunce in druge trume, pa naj marširajo tje doli ob Sočo in Piavo in naj se sami vskujejo z Mussolinijevimi fašisti. Mi se prav nič ne bomo jokali za njimi. Naša stranka pa je proti vsaki vojski, je za mir in red. — Zelo potrebno bi bilo, da bi se občinska cesta, ki veže cerkev in cmureško okrajno cesto, spremenila v okrajno. Čujemo, da se celo oblastni odbor zanima za ta del ceste.

Selnica. Na binkoštni pondeljek je bila slovesno blagoslovljena kapelica pri Volfangu na Slemenu. Znamenje je posvečeno presv. Srcu Jezusovemu.

Slov. Bistrica. V nedeljo, dne 10. t. m., ob dveh popoldne, se vrši na Glavnem trgu velika javna tombola za prenovljenje samostanske cerkve od zunaj in za nabavo velikega zvona. Ta tombola bo vsekakor ena najlepših, kar jih je bilo do sedaj v našem mestu, kar dokazujejo krasni dobitki, katerih je nad 200.

Veržej, Marijanišče. Dne 17. junija se ob-

haja slovesni praznik Presvetega Srca Jezusovega z zelo bogatim sporedom. Popoldne se priredi tudi velika tombola Marije Pomočnice. Iskreno vabimo vse prijatelje in dobrotnike!

Turnišče v Prekmurju. Nedavno je vozil 31letni posestnikov sin Štefan Terboč iz Turnišča proti domu. Že blizu doma pa se mu je nenadoma splašila domača kobila in ga brcnila tako nesrečno v trebuh, da je obležal v težki nezavesti. Domači so ga prepeljali takoj v bolnico v Murasko Soboto, a vendar so bile notranje poškodbe tako težke, da je bilo kljub takojšnji operaciji okrevanje zelo dvomljivo. In v resnici je Terboč podlegel poškodbam in v sredo izdihnil svojo dušo.

Trgovišče. Brv v otoku in cesta preko Pesnice in volitve, to je skoro vse, kar čitamo o našem Trgovišču. Pač, tudi o prireditvah našega gasilnega društva izvemo pravočasno iz naših časnikov, zlasti iz najbolj razširjenega »Slov. Gospodarja«. Gotovo mi, dragi soobčani, ne boste zamerili, če vam spričo današnjih občinskih razmer razkrijem našo preteklost. O, kako veselo je bilo v Trgovišču svoje dni, ko je vladala edinost med ljudmi. Saj nas je samo do 30 družin, pa še te ne držimo več složno skupaj. Mladi gospodarji so silno trmasti in starejši se jim tudi ne dajo, odtod pa pride do medsebojnih prepričkov, ki pridejo do vrhunca pri vsakih volitvah. Dosti boljše in

koristnejše bo, če bomo za naprej zopet složni med seboj; ne bo tiste jeze in tistega medsebojnega preziranjja, kakor ga doživljamo lani in letos. Trgošanska edinost in složnost je bila nekdanj daleč okrog poznana, a danes je ni od daleč in blizu tako čudne vasi, kakor je naša v tem oziru. Spametujmo se, drugače se nam bo vse smejalo in to po vsej pravici. Delajmo z združenimi silami za dobrobit občine, sicer bo brv čez Rjavico in cesta proti Pesnici še vedno tista kost, ki jo bodo glodali notranji in izvenvaški naši nasprotniki. Pomagajmo si sami in Bog nam bo pomagal. Pamet, treznost in medsebojni sporazum — to so sredstva do cilja, do občinske blaginje! — Dober svetovalec.

Škofjvas. Dosedaj smo bili vajeni, da so svoje volilce farbali in se jim lagali razni gospodje politični voditelji iz opozicije, pa sedaj so jim pa ta kšeft prevzeli voditelji opozicijskih krajevnih organizacij, med drugimi voditelji SKS v Škofjvasi. Tako poroča neki dopisnik v »Kmetijskem listu« z dne 30. maja iz Škofjevsi, da je pri zadnjih občinskih volitvah dobila SKS devet občinskih odbornikov, nam je pa znano, da je SKS dobila na gospodarski listi samo pet občinskih odbornikov in ne devet, kakor poroča »Kmetijski list«. Gospodje slabo računate! Priporočamo vam, da se greste še nazaj učit v I. razred osnovne šole, če je 5 ali 9 vseeno!

Šmartno ob Paki. Dne 1. junija je umrl Ivan Dvornik, p. d. Reberčnik, posestnik v Paški vasi. Na binkoštno nedeljo je bil še v cerkvi. Huda pljučnica ga je pobrala v 53. letu svoje starosti. Bil je mož odločno krščanskega prepričanja, vnet pristaš SLS. Sodeloval je pri raznih korporacijah, bil je občinski odbornik, član krajevnega šolskega odbora, član nadzornišva pri posojilnici itd. Bil je vzoren gospodar ter skrben oče svoji družini, katera ga bo silno pogrešala. Naj v miru počiva!

Poljčane. Po kratki in mučni bolezn srčne vodenike je umrla vzorna članica Marijine družbe Marija Polanec v starosti 34 let. Rajna je bila obče spoštovana in močno priljubljena pri svojih sestrah, to je lepo pokazal njen pogreb. Udeležilo se ga je nad 100 družbenic in ogromno ljudstva. Naj v miru počiva, žalujočim preostalim pa naše prisrčno sožalje!

V župnišče z malim gospodarstvom se s 1. julijem t. l. sprejme varčna kuharica kot gospodinja. Ponudbe na upravo »Slovenskega Gospodarja« pod št. 183. 718

Prostovoljna javna dražba. Prodaje se dne 17. junija t. l. ob 3. uri popoldne na prostovoljni javni dražbi v Račjem dve mali hiši št. 22 z malim vrtom, električno razsvetljavo in vodo, 8 minut od postaje Račje. Pripravno za mariborske uslužbenice. Cena nizka, plačilni pogoji ugodni. 726

Oblastv. konces. zastavljalnica v Mariboru.

LICITACIJA zastavnih predmetov

se vrši dne 13. junija 1928

Začetek ob 9. uri dopoldne.

Prodali se bodo:

efekti šte. 34.842 do 36.409,

dragocenosti šte. 6.188 do 8.147,

ki se do 9. junija 1928 ne podaljšajo ali ne dvignejo.

Dne 11. in 12. junija 1928 ostane zavod za strankin promet zaprt.

698

Občeznana in renomirana prva kranjska vrvarna in trgovina s konopljo

Ivan N. Adamič

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

je otvorila v

Celju, Kralja Petra cesta 33

podružnico, detajlirano in en gros specialno trgovino vrvarskih izdelkov.

Omenjeno tvrdko radi solidnosti in izborne kvalitete njenih izdelkov najtopleje priporočamo!

719

Kuharica in gospodinja išče službo v župnišču. Naslov v upravi lista. 705

Sprejme se dekla. Naslov v upravnistvu. 697

Posestvo, okoli 3 johe, hiša, hlev, seno, sadje, v Stojnem selu šte. 71 pri Rogatcu, se bode na 17. junija 1928 na licu mesta za polovično vrednost prodalo. Šeleker, Imeno 10, p. Podčetrtak. 702

Trebušne in kilne pasove vseh vrst, gumijeve nogavice za krčne žile, ravnodržalce, irigatorje in vse gumizdelke priporoča po najnižjih cenah tvrdka A. BESEDNIK, MARIBOR, VETRINSKA ULICA 20. Pošilja se tudi po povzetju! 683

Lep ciborij, popolnoma prenovljen, s srebrno kupko, v ognju pozlačen, za manjšo cerkev ali podružnico na prodaj v Cirilovi tiskarni, Maribor. 724

Močen fant, priden in pošten, ne pod 15 let, se takoj sprejme kot vajenec v pekarni Pisanec v Mariboru, Koroška 11. 725

Damsko kolo, dobro ohra njeno, se proda. Pekarna Achleitner, Celje. 720

Prošnja.

Mož, ki je bil na Katarininem sejmu v Ptujju lanskega leta navzoč pri kupčiji krave, ki sta jo prodala dva zakonska dvema možkima, ki sta trdila, da nimata več kakor 1 Din denarja in ki je ob tej priložnosti izrekel, da je kupec krave na boljšem od prodajalca, ker prodajalec z dobljenim denarjem plača dolg in nima ne denarja in ne krave, naj pošlje svoj naslov na: **Franc in Ivana Rižnar,**

Sv. Andraž v Slov. gor. 723

Objava igralcem s srečkami drž. razredne loterije.

Državna razredna loterija obvešča s tem igralce — kupovalce njenih srečk, da bo za 16. kolo njenih po odobrenju g. ministra poljedelstva in vode veljal prejšnji loterijski spored, ki je veljal za 14. kolo srečk.

Vlečenje srečk 16. kola se bo vršilo takole:

- I. razred 19. julija,
- II. razred 7. avgusta,
- III. razred 7. septembra,
- IV. razred 8. oktobra,
- V. razred od 10. novembra do zaključno 6. decembra 1928.

Za 16. kolo srečk se bo izdalo 250.000 celih srečk, tiskanih v 125.000 številkih v dvoje z 125.000 dobitki, kar pomenja, da mora vsaka druga srečka biti vlečena z dobitki.

Iz pisarne drž. razredne loterije, l. št. 7547 od 1. junija 1928, v Beogradu. 722

Kovaškega vajenca

poštenih staršev, zdravega, krepkega, kateri ima vešnje do kovačije, sprejme z oskrbo v hiši: **Mauja Kaljnšek, kovač v Ptujju.** 717

Celje. (Dva smrtna slučaja.) Umrli sta v Celju dve poznani osebnosti, ki sta bili poznani ne samo pri mestjanih, ampak tudi daleč po okolici. Umrli je vodja okrajnega sodišča v Celju, nadsvetnik dr. Val. Flerin. Pokojni je po rodu Gorenjc iz Mengša. Po dovršenih študijah je stopil v prakso pri deželni sodišču v Ljubljani, služil nato kot sodnik v Ilirski Bistrici, Kranjski gori, Črnomlju in do prevrata kot sodni predstojnik in okrajni sodnik v Žužemberku. Od tam je prišel kot sodnik posameznik v Celje ter je leta 1921 prevzel vodstvo okrajnega sodišča v Celju. Pokojnik je bil dober pravnik in pravi ljudski sodnik, ljudomil in dober z vsakomur, vsled česar je tudi užival visoko spoštovanje. Kot človek je bil skrajno skromen. Letos je še v odlični meri sodeloval pri ustanovitvi vodovodne zadrage v Zavodni; dočakal pa ni, da bi bil ta vodovod zgrajen. — Visoko starost je dočakal vpokojeni general Hubert Gellinek. Pokojnik je bil rojen v Sremskih Karlovcih leta 1842. V starosti šestih let so mu uporni Madžari leta 1848 ustrelili očeta. Prišel je v vojaško vzgojevališče v Karlovc in je moral že v starosti 17 let odriniti leta 1859 na italijansko bojišče. Leta 1866 se je udeležil vojne proti Prusiji. Po bosanski okupaciji je poveljeval dalje časa v Plevlju. Leta 1898 je šel v pokoj in se je leta 1900 za stalno naselil v Celju. Ostaní obema blagopokojnima ohranjen časten spomin!

Brežice. Naš okraj so letos že zopet obiskale strašne ujme. Česar ni uničil spomladanski mráz, to je opustošila zadnji petek silna toča. Oblastni poslanec Josip Tratnik je opozoril na te nesreče tako Belgrad kakor tudi Ljubljano in prosil za pomoč. Dobil je od povsod naročilo, da naj gg. župane prizadetih občin napoti do tega, da dajo nemudoma ceniti škodo in tozadevne cennitve odpošljejo na oblastni odbor v Ljubljano. Gospodje župani se torej tem potom prisi, jo, da storijo takoj svojo dolžnost. Opozarjamo jih, da je potrebna dvojna cenitev, 1 za odpis davka, druga za morebitno podporo.

Videm pri Krškem. V torek, dne 22. maja, se je pripeljala Rozalija Lončar, kuharica iz Sv. Jurija ob južni železnici, z osebnim vlakom iz Ljubljane ob devetih zvečer v Videm-Krško. Peš je šla od postaje Videm v Krško. Predno je šla na savski most, ji je nenadoma nekdo od zadaj hotel potegniti iz rok ročno torbico. Ko se je ozrla, je zagledala moža srednje postave, obritega obraza, starega okrog 25 let, ki je bil

oblečen v sivo obleko s športno čepico. Klicala je na pomoč, vendar ji je ropar hitro iztrgal torbico z rok in zbežal s ceste v tamo. S torbico je odnesel ropar nad 600 Din gotovine, dva zlata prstana z rdečim in belim kamenom, ovratno verižico z obeski, srebrno zapestno žensko uro in nekaj drugih malenkosti. Lončarjeva je oškodovana za več kot 3000 Din. Za roparjem doslej še ni nobenega sledu.

Ravne pri Vidmu. Dne 23. maja so bili domači posestnika Antona Bogoviča v Ravnah pri Vidmu zaposleni z delom na polju, tako da je ostala hiša od 2. do 4. ure popoldne brez varuha. Ko so prišli domov, so zapazili, da so med tem vlomilci s silo razbili okno, šli v hišo in odnesli vse, kar jim je prišlo pod roke. Poleg gotovine nad 6000 Din so odnesli dve niklasti uri, eno srebrno žensko uro z zapestnico, možko in žensko obleko, čevlje in perilo, tako da znaša škoda okrog 10.000 Din. Vloma so osumljeni cigani, ki so imeli v tem času svoje taborišče pri brodu v Mrtvicah ob Savi, odkoder so hodili preko Save na štajersko stran in so domačini videli posamezne cigane v raznih vaseh videmske fare in tudi na Ravnah. Orožniki so zaprli dva cigana. Cigana sta člana Nikoličev iz Odre pri Veliki Gorici.

Vojske nočemo! Vojske ne potrebujemo!

Zadnje dni je po večjih mestih naše države, posebno pa v Beogradu, samostojnodemokratska stranka z mladino in komunisti priredila burne nastope. Tekla je celo kri. V Beogradu so razburjene in nahujskane množice napravile po ulicah barikade in so razbile okna in izložbe. Streli ali so na orožnike, ki so delali red in mir. Tudi v Zagrebu in Ljubljani so neodgovorni ljudje, ki so pristaši samostojnodemokratske stranke, — skušali na enak način kakor v Beogradu delati nemir, ali se je njih namen hvala Bogu preprečil. Nahujskana mladina je kričala: »Vojsko hočemo! Proti Italijanu gremo!»

Kaj je bil vzrok teh dogodkov, ki so razburili celo našo domovino in veliki del Evrope?

Naša vlada, v kateri je zastopana po dr. Korošcu tudi naša stranka, je miroljubna. Ona hoče, da bi se spor z Italijo na lep, miren način odstranil in da bi se na vsak način preprečila nova vojna. Z Italijo je bilo treba že pred leti podpisati neke medsebojne pogodbe o razmerah na meji in medsebojnem občevarju. Te pogodbe se imenujejo »Nettunske konvencije«. In radi teh konvencij je začela neodgovorna, od samostojnih demokratov in radičevcev nahujskana mladina hujskarijo po mestih. Glavni povod so dali tudi Italijani, ki so v nekaterih primorskih mestih napadali naše ljudi in pobijali okna in uničevali imetje našim rojakom. Naša vlada je itak proti temu odločno ugovarjala pri italijanski vladi, in ni bilo prav nobene potrebe, da mladina nastopa.

O vseh teh dogodkih poročamo na drugih mestih. Ali podčrtati moramo, da je vsa hujskarija bila organizirana od strani samostojnih demokratov in radičevcev. Sodelovali so pri teh razburljivih dogodkih tudi komunisti, kar je posebno značilno. Razdivjane množice so glasno kričale: »Vojsko z Italijo hočemo!« Tako so kričali ljudje, ki ne vedo, kaj se pravi vojska. Ljudem, ki v naših krajih še zdaj držijo na Pribečevičevo, Žerjavovo ter Radičevo stranko, bo menda tudi klicanje po vojski svrilen vzgled, da bodo zapustili te prežalostne stranke, oziroma družbo, ki bi zopet rada izzvala krvavo vojsko! Mislim, da bo vsak pameten človek obrnil hrbet stranki, ki šunta na — vojno!

Mi pa pravimo: **Mir želimo, a vojske ne potrebujemo!** Kogar tako silno srbi hrbet, pa se naj gre v Italijo pretepat z Italijani in z Mussolinijem! Našo vlado, posebno pa našega voditelja dr. Korošca pa prosimo v imenu ljudstva: **Ne poslušajte hujskačev Radiča in Pribečeviča, preprečite krvavo vojno za vsako ceno, ohranite nam ljubi mir!**

tedaj oskrboval župnijo Sv. Marjeto in vikar Caharija Rozman od Sv. Antona.

Jareninski župnik je bil mož močne, vitke postave, dvoje prijaznih oči je gledalo tako mило, da si takoj vzljubil blagega moža. Osiveli lasje so kazali, da je že nastopila jesen življenja. Kljub temu pa je bil živahen v razgovoru in poln zdravega veselja. Zato so se njegovega prihoda vsi veselili, posebno župnik Putan iz Sv. Ruperta, ki je imel krasen glas in je lepo prepeval, se tudi rad smejal in zbijal dobre šale, da je spravil celo družbo v najboljšo razpoloženje.

Župnik od Sv. Benedikta je bil mož že častitljive starosti, a še vedno bistrega duha in blagega značaja.

Zbrala se je mnogoštevilna množica vernega ljudstva ne samo iz šentlenartske župnije, ampak tudi sosednjih.

Od tržanov so prišli tudi trški sodnik Maks Pernhard ter Caharija Nürnbergger, ki je bil obenem cerkveni ključar. Imela sta svoje posebno mesto v klopi blizu altara.

Prva klop ob altarju je bila pregrnjena z rdečim suknom. Bil je to sedež graščakov iz Hrastovca.

Cerkev je bila že napolnjena z verniki, du-

hovništvo je bilo zbrano v zakristiji. Čakali so na prihod baroninje Margarete in njenega sina Ivana Friderika.

Zdajci se sliši ropotanje voza, ki se ustavi pred cerkvijo nasproti malemu lesenemu, s slamno pokritemu poslopju na južni strani. Iz voza je stopila graščakinja Herberstein s svojim sinom. Podala sta se skoz vrata na južni strani, nad katerimi je bil vzdign grb Herbersteinov, znamenje, da imajo ti tukaj svoj poseben vhod kot zaščitniki šentlenartske cerkve. Podaniki so stali ob strani in se globoko priklanjali, ob vходу jih je pozdravil jareninski župnik kot zastopnik cerkvenega patrona in jih poškrupil z blagoslovljeno vodo.

Ko sta zasedla Herbersteina svoje mesto v bližini altara, se je začel cerkveni obred. Verna množica je gledala z veliko pozornostjo, še bolj pa radovednostjo celo ceremonijo, saj kaj takega se ne vidi vsak dan.

Minula je slavnostna maša, ki jo je bral novo umešeni župnik Morenus, z izbranim glasom je zapel šentpetrski vikar Štefan Putan ob koncu lte missa est, da je celo baroninja Herberstein s posebnim zanimanjem pokimala svojemu sinu.

Množica se je vsula iz cerkve, duhovniki pa

Ne dajajte si skrb za BIRMSKO DARILLO!
Lep molitvenik, pa en rožnatec
je poleg navadnih spominčkov najljepši spomin.
V današnjem »Gospodarju« najdete cenit TISKARNE SV. CIRILA